

ប៉ាន់អ្នក — លេខប្រាំមួយ

សញ្ញាសម្គាល់ពុទ្ធសាសនា ដានីយ៍លេខ ១១៖
ការរំលាយរបស់សហភាពសូវៀត ចុះហប់ចុងអាទិត្យ
និងការកើនឡើងនៃសម័យទំនើប

Jeff Pippenger
2025-03-09

ជាមួយនឹងការរំលាយរបស់សហភាពសូវៀត ក្នុងឆ្នាំ 1989 ខ្លឹមស្រង់នៃ ដានីយ៍លេខ 11
បានសម្រេច។ ខ្លឹមស្រង់មួយ គឺជាច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដូចជាខ្លឹមស្រង់ប្រាំមួយផងដែរ។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1989
រហូតដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ខ្លឹមស្រង់គឺទទេ។
ការរំលាយរបស់សហភាពសូវៀតក្នុងឆ្នាំ 1989
ក៏គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់នៃក្នុងខ្លឹមស្រង់ ដានីយ៍លេខ 11 ផងដែរ
ដែលដំបូងបានសម្រេចដោយ អាន់ទីយ៉ូខុស ម៉ាញ៉ូស។

អង់ទីយ៉ូខុស ទី៣ ម៉ាញ៉ូស សុតចេសល្វើស៊ីដដែលហៅថា «សុតចេសខាងជើង»
បានសរសេររាយការណ៍ឆ្នាំ 223-187 មុន គ.ស.
ហើយបានសរសេរក្នុងចំណោមក្នុងនៃដដែលបានហាត់បង្រៀនឱ្យពួកប៉ូតូឡូមេ (គឺ
«សុតចេសខាងត្បូង») វិញ បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមស៊ីវិលលើកទីបី (246-241 មុន គ.ស.)។
យុទ្ធនាការរបស់គាត់ក្នុងសង្គ្រាមស៊ីវិលលើកទីបួន (219-217 មុន គ.ស.)
មានគោលបំណងដណ្តើមយកក្រុងអេសេស៊ី ហ្សូនីស៊ី និងប៉ាឡេស្តីនមកវិញ។ នៅឆ្នាំ 219
មុន គ.ស. អង់ទីយ៉ូខុសបានដង្ហែរទ័ពចុះទៅខាងត្បូង
ដោយរាយការណ៍បានស្នើសុំអា-អ៊ិន-ព្រីយ៉ា ទីរ៉ុស និងប៉ូតូឡូមេសែ (អាកុរ)
ដោយទទួលបានបន្ទោបង្គាប់ពីមាតាមនុស្សអេសេស៊ីមកវិញ។ នៅឆ្នាំ 218 មុន គ.ស.
គាត់បានរុលទៅមុខបន្តិចម្តងទៀត ដោយរាយការណ៍បានភ័យខ្លាចលើហ្សូនីស៊ី (អាម៉ាន់)
ហើយបន្តសង្កត់ទៅរកព្រំដែនអេសេស៊ី
ដោយមានបំណងយកទឹកដីស្នើសុំដដែលបានហាត់បង្រៀនមកវិញរហូតដល់ហ្វាសា។
អង់ទីយ៉ូខុសបានផ្អាកការដង្ហែរទ័ពរបស់គាត់នៅឆ្នាំ 218 មុន គ.ស.
ដើម្បីប្រឹក្សាបន្តិចម្តងទៀតដោយទទួលបាន
និងគ្រឿងខ្ពស់សម្រាប់ការរុញទៅមុខយ៉ាងសម្រេចកុំឱ្យ ប៉ូតូឡូមេ ទី៤ ភ័យខ្លាច
សុតចេសប៉ូតូឡូមេ បានប្រមូលផ្តុំកងទ័ពមួយដើម្បីប្រឈមមុខនឹងគាត់
ដោយបានពង្រឹងដោយទ័ពអេសេស៊ី។ ខ្លឹមស្រង់ដានីយ៍លេខ ១១ ជំពូក១១
បង្ហាញចលនារបស់អង់ទីយ៉ូខុសនេះ
ដូចនេះហើយបានបង្ហាញជាមុនអំពីការដួលរលំនៃសហភាពសូវៀតនៅឆ្នាំ 1989
ហើយជាគំរូនៃខ្លឹមស្រង់។

ប៉ុន្តែក្នុងរូបភាពនៃការរុញទៅមុខដ៏ប្រសើរនៃឡើង
ហើយនឹងប្រមូលផ្តុំកងទ័ពដ៏ធំជាច្រើន; ហើយមុននឹងមកដល់ពិតប្រាកដ
ហើយហ្សូនីស៊ីបានកាត់ទៅ; បន្ទាប់មក គាត់នឹងត្រឡប់មកវិញ
ហើយត្រូវបានដើរចូលទៅក្នុងទៀត រហូតដល់បន្ទោបង្គាប់គាត់។ ដានីយ៍លេខ 11:10។

នៅពេលដែលសត្វចេញត្រឡប់មកវិញនឹងនាំមកនូវខ្លឹមសារ «លិចលង់ហ្វូកាត»
ហើយនូវសត្វកាត់» នោះវាស្របគ្នានឹងសត្វចេញត្រឡប់មកវិញនឹងនាំមកនូវខ្លឹមសារ «លិចលង់ហ្វូកាត ហើយនូវសត្វកាត់»។ នៅក្នុងខ្លឹមសារ
នោះគឺជាពាក្យហ្វូកាតដូចគ្នាទាំងស្រុង
ដល់គ្នាទាំងស្រុងនៃសត្វកាត់បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។
នេះគឺជាការស្របគ្នាដូចគ្នានឹងដល់មាននៅក្នុង អស្ចារ្យ 8:8។

ហើយគាត់នឹងនាំមកនូវសត្វកាត់; គាត់នឹងលិចលង់ ហើយហ្វូកាតនៅ,
គាត់នឹងឡើងដល់ស្នូលប៊ីតកែ;
ហើយការលាតសន្ធឹងនៃស្នូលរបស់គាត់នឹងបំពេញទីនៃស្នូលរបស់អុនក ឱ
អ៊ីម៉ានូអែល។ អស្ចារ្យ 8:8។

ខ្ញុំមិនទាំងស្រុងនឹងមួយកំពុងបញ្ជាក់អំពីសត្វចេញត្រឡប់មកវិញមួយអង្គដែលត្រូវបានយកមក
នេះដោយសត្វចេញត្រឡប់មកវិញមួយអង្គ។ អានទីប្រាំមួយ ដល់ជាសត្វចេញត្រឡប់មកវិញ
បានឈ្មោះបុគ្គលមី ដល់ជាសត្វចេញត្រឡប់មកវិញ ដូចដែលសាវ័នាការីបានឈ្មោះលើយូដា
ដល់ជាសត្វចេញត្រឡប់មកវិញ ហើយដូចដែលសត្វចេញត្រឡប់មកវិញនាំមកនូវខ្លឹមសារបន្តិចបន្តួច
ក្នុងកំណត់សម្គាល់ស្នូលស្រីឆ្នាំ 1989 ដើម។ ខ្ញុំមិនទាំងស្រុងនឹង
រួមជាមួយនឹងការសម្រេចជាប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងបីនៃខ្ញុំមិនទាំងស្រុងនោះ
កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណ «គ្រាប់បញ្ចប់» ថាជាឆ្នាំ 1989។ ដូចនេះ ខ្ញុំបង្កើតឆ្នាំ 1989
ហើយខ្ញុំបង្កើតជាច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដូចគ្នានឹងខ្លឹមសារមួយផងដែរ។

ខ្ញុំបង្កើត ដល់ខ្ញុំបង្កើត គឺជាបន្ទាត់មួយនៃព្រះគម្ពីរ
ដែលមានការបំពេញសម្រេចក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រផងដែរ ហើយកំណត់សម្គាល់សញ្ញាសំខាន់ៗ
នៃជាក់លាក់ខាងព្យាករណ៍នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃខ្លឹមសារ។
មុនច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1989 សង្គមរាស្ត្រ
និងផលិតផលបន្ទាប់របស់វា ត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងខ្លឹមសារ និងខ្លឹមសារ
ហើយសង្គមរាស្ត្រនោះ ត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងខ្លឹមសារ ដល់ខ្លឹមសារ។

ច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាពេលវេលាដែលមានកំណត់ទុក; ពីព្រោះនេះហើយដែលប្រសូត
ស្ថាប័នរបស់សម្ព័ន្ធភាពត្រូវបានព្យាយាមឱ្យជាសះស្បើយ
ហើយសម្ព័ន្ធភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ។ ការផ្តល់អំណាចនោះ ត្រូវ
បានបង្កើតជាមុនដោយការឡើងគង់លើលំដាប់របស់សាសនាប៉ាបក្នុង
ឆ្នាំ 538 និងដោយការឡើងគង់លើលំដាប់របស់រ៉ូមប៉ាបប្រឆាំងនឹងមន្ត្រី
Actium។
កាលណាប្រឆាំងនឹងមន្ត្រីត្រូវបានលើកតម្កល់ឡើងលើលំដាប់ក្នុងតារាងនាយ្យ
វាបានគ្រប់គ្រងយ៉ាងឧត្តមអស់រយៈពេល 360 ឆ្នាំ។
កាលណាសាសនាប៉ាបត្រូវបានលើកតម្កល់ឡើងលើលំដាប់ក្នុងឆ្នាំ 538 រួច
នាងបានគ្រប់គ្រងយ៉ាងឧត្តមអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។
កាលណាប្រសូតត្រូវបានព្យាយាមឱ្យជាសះស្បើយនៅពេលច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
សាសនាប៉ាបនឹងគ្រប់គ្រងយ៉ាងឧត្តមអស់រយៈពេលនិមិត្តរូប 42 ខែ។

ខ្ញុំក៏បានឃើញក្នុងក្បាលមួយក្នុងចំណោមក្បាលទាំងឡាយរបស់វា
ដូចជាត្រូវប្រសូតដល់ស្ថាប័ន; ប៉ុន្តែប្រសូតសាហាវរបស់វាត្រូវបានព្យាយាមឱ្យជា;
ហើយមនុស្សទូទាំងលោកបានអនុវត្តតាមសត្វនោះ។

ហើយពួកគេបានក្រាបថ្វាយបង្គំគំនិត ដល់មានបុរាណដ៏អំណាចដ៏សក្ដានុពល៖
ពួកគេក៏បានក្រាបថ្វាយបង្គំសក្ដានុពល៖ ដោយនិយាយថា
តើមានអ្នកណាដូចសក្ដានុពល? តើអ្នកណាអាចផ្ដើមដង្ហែមនឹងវាបាន?
ហើយមានបុរាណដ៏អំណាចមួយ សម្រាប់និយាយការធំៗ និងពាក្យប្រមាថព្រះ;
ហើយអំណាចក៏មានបុរាណដ៏អំណាចរយៈពេលស្របតាមព្រះវិវរណៈ 13:3-5

ខ ២៧ និយាយអំពីសុតចេតនាទាំងពីរនេះថា៖

ហើយចិត្តរបស់សុតចេតនាទាំងពីរនេះនឹងតាំងចិត្តផ្ដើមអំពីអាក្រក់
ហើយពួកគេនឹងនិយាយកុហកនូវតុក្កតមួយ ប៉ុន្តែការនោះនឹងមិនចម្រើនឡើយ
ដូចជាក្របខណ្ឌនៃស្ដេចនៃពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក។ ដានីយ៍លែ 11:27.

សុតចេតនាទាំងពីរនៃកូនៗខាមុខប្រាំពីរ
គឺជាសុតចេតនាទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ក្នុងពីរខាមុន
ដែលបន្ទាប់មកមានបុរាណដ៏អំណាចក្នុងសមរភូមិ Actium។

ហើយគាត់នឹងកម្រើកអំណាច
និងសេចក្ដីក្នុងការរស់ឡើងវិញនឹងសុតចេតនាទាំងឡាយ ដោយកងទ័ពដ៏ធំមួយ;
ហើយសុតចេតនាទាំងឡាយនឹងត្រូវបានកម្រើកឲ្យចូលទៅក្នុងសង្គម
ដោយកងទ័ពដ៏ធំសម្រាប់និមន្ត និងខ្ពស់ក្នុងបំណងផ្ដើម;
ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនអាចឈរបានទេ ដូចជាក្របខណ្ឌនៃគិតគូរឲ្យយកទៅនឹងគាត់។
មន្ត្រីហើយ អស់អ្នកដែលបរិភោគពីចំណីអាហាររបស់គាត់នឹងបំផ្លាញគាត់
ហើយកងទ័ពរបស់គាត់នឹងជន់លិចចេញទៅ; ហើយមនុស្សសង្គមនឹងដួលស្រាប់។
ដានីយ៍លែ 11:25, 26។

អាស្រ័យហេតុនេះ ខទីមុខប្រាំពីរ បង្កើតឲ្យមានភាពមិនប្រក្រតីមួយ
ដែលត្រូវយល់ឲ្យបានច្បាស់ មុនពេលយើងបន្តទៅមុខ។ នៅក្នុងខទីមុខប្រាំ
«ពេលវេលា» តំណាងឲ្យរយៈពេល ៣៦០ ឆ្នាំ ដែលចាប់ផ្ដើមនៃសមរភូមិ Actium
ហើយបញ្ចប់នៅពេលកំណត់ក្នុងឆ្នាំ 330។

សុតចេតនាទាំងឡាយនៃកូនៗខាមុខប្រាំពីរនេះ គឺជា កុលាប្រាសាទ
ដែលបានចងសម្ដីនូវចិត្តជាមួយនឹង ម៉ាក អាន់តូនី។ អ្នកតារីយ៉ូស គឺជាសុតចេតនាទាំងឡាយ
ដែលនឹងយកឈ្មោះពួកគេទាំងពីរ។ នៅពេលដែលបានកំណត់ទុកជាមុន (៣១ មុន គ.ស.)
សុតចេតនាទាំងពីរនេះ ដែលកាលពីមុនមានអង្គុយនៅតុក្កតមួយ
ហើយមាននិយាយកុហកគ្នាទៅវិញទៅមក
នឹងប្រឈមមុខគ្នានៅក្នុងសមរភូមិអាក្រក់ទីមួយ។

សុតចេតនាទាំងពីរនៃតុក្កតមួយ ស្របទៅនឹងបុរាណសាស្ត្រនៃសង្គមប៉ានីយ៉ូម (ខ១៣ ដល់
ខ១៥) ដែលនៅទីនោះមានសម្ព័ន្ធភាពរវាង អង់ទីយ៉ូខុស ម៉ាញុស និង ភីលីព នៃម៉ាសេដូន។
សម្ព័ន្ធភាពបុរាណសាស្ត្រនៃសង្គមនេះ៖
ស្របគ្នានឹងសម្ព័ន្ធភាពនីមិត្តភាពដ៏ល្អក្នុងរយៈពេលកំណត់ដោយឈ្មោះ ប៉ានីយ៉ូម
នៃសម័យព្រះគ្រីស្ទ គឺ កសោរ ភីលីព។
សម្ព័ន្ធភាពនេះក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរនៅក្នុងខសស៊ែប
នៅពេលសហភាពស្រៀតត្រូវបានប្រកាសសម្រាប់អត្ថប្រយោជន៍នៅឆ្នាំ 1989
តាមរយៈសម្ព័ន្ធភាពរវាង រហេតនេ និង សម្ព័ន្ធភាពប៉ាប យ៉ូហាន ប៉ូល ទី២។
សុតចេតនាទាំងពីរនិយាយកុហកគ្នាទៅវិញទៅមកមុនឆ្នាំ 31 មុន គ.ស.

ដល់ស្របគុណនឹងច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហេតុនេះហើយ
ការកុហករបស់ពួកគេកើតឡើងមុនខ១៦
គឺក្នុងអំឡុងបុរេតុតិសាស្ត្រដល់តំណាងដោយខ១៣ ដល់ ខ១៥
ដល់មានសម្រេចនៅក្នុងសង្គមភាពប៉ាន់យ៉ាម ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំបន្ទាប់ពីសង្គមភាពហ្វៀ
ហើយមួយរយសាមសិបប្រាំពីរឆ្នាំមុនពេល បំពេញនេះក្នុងយូសាឡិម
ដើមបីបំពេញតាមខ១៦។

នៅក្នុងខែមករាប្រាំបី អ្នកតារិយុស ជាអ្នកឈ្នះលើទាំងកុលអេហ្សាតុរ
(ស្ថិតចោងតុប្បង) និងម៉ាក អាន់តូនី
«វិលត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញដោយមានទុរពុយសម្បត្តិយ៉ាងច្រើន;
ហើយចិត្តរបស់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងសញ្ញាសម្ពាធដ៏បរិសុទ្ធ;
ហើយគាត់នឹងប្រព្រឹត្តការដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយវិលត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញ»។
អ៊ុយរ៉ាយ៉ា ស៊ីមី កំណត់ថា ជ័យជម្នះទាំងពីរនេះគឺសម្រាប់អាក់ទីអូ នៅឆ្នាំ 31 មុន គ.ស.
និងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡិម នៅឆ្នាំ 70 គ.ស. ដូច្នេះ ខែមករាប្រាំបី
កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេតុតិសាស្ត្រមួយ ដល់ចាប់ផ្តើមនៃសម្រាប់អាក់ទីអូ
ដល់ជាការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេល 360 ឆ្នាំ និងការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡិម នៅឆ្នាំ 70
គ.ស.

រួចមក គាត់នឹងត្រឡប់ទៅស្រុករបស់គាត់វិញ ដោយមានទុរពុយសម្បត្តិយ៉ាងច្រើន;
ហើយចិត្តរបស់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងសញ្ញាសម្ពាធដ៏បរិសុទ្ធ;
ហើយគាត់នឹងប្រព្រឹត្តការដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយត្រឡប់ទៅស្រុករបស់គាត់វិញ។ ដានីយ៉ែល
11:28។

យូសាឡិមក្រោយនៃខែមករាប្រាំបី («សូមប្រើសៀវភៅពេលកំណត់មួយ») ទៅមុខ
បង្ហាញពីបន្ទាត់បុរេតុតិសាស្ត្រមួយ ដល់មានចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 31 មុន គ.ស.
ហើយបញ្ចប់នៃយូសាឡិមក្រោយនៃខែមករាប្រាំបី
(«នឹងដាក់អំពើស្តីអំពីខ្មែរដល់បង្កកឲ្យសង្គ្រាម») ដល់ត្រូវបានបំពេញនៅឆ្នាំ
538។ បន្ទាត់នេះចាប់ផ្តើមដោយសង្គម Actium
ដល់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃក្រុងរ៉ូមមិនជឿព្រះ
គ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់អស់រយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ។
បន្ទាត់នេះបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 538 ដោយទីក្រុងរ៉ូមសម្រាប់ចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងដោយ
អធិបតេយ្យយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់អស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។
នៅក្នុងខាងនេះ និងក្នុងបុរេតុតិសាស្ត្រដល់មានបំពេញខាងនេះ
ពេលកំណត់នៅឆ្នាំ 330
តំណាងឲ្យការបង្កើតមួយនៅក្នុងបុរេតុតិសាស្ត្រនៃក្រុងរ៉ូមមិនជឿព្រះ
ក្នុងនាមជានគរទីបួននៃនាយព្រះគម្ពីរ។ បន្ទាប់ពីរយៈពេលដ៏ប្លែកនៃការគ្រប់គ្រងដោយ
អធិបតេយ្យយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់អស់រយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ
នោះក៏មានរយៈពេលពីររយប្រាំបីឆ្នាំនៃការរលាយបំបែកនៃក្រុង ដល់កើតមានមុនការ
រដ្ឋលំអណ្តែតសម្រាប់ឡើងកាន់បល្ល័ង្កនៅក្នុងខាងសាមសិបមួយ នៅឆ្នាំ 538។
នៅក្នុងលំដាប់នៃខាងប្រាំបីនោះ មានក្រុងមករាប្រាំបីពីរប៉ុណ្ណោះ
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណការបំពេញតាមបុរេតុតិសាស្ត្រមួយ
ដល់មានកើតឡើងមុនសង្គម Actium នៅឆ្នាំ 31 មុន គ.ស.

ខទីមុកប្រាំពីរ បញ្ជាក់អំពីការជួបគ្នារវាងសុតចេពីរអង្គគម្ពីរ មុនដល់ «ពលកំណត់»
ហើយខទីមុកប្រាំបួន បញ្ជាក់អំពី «ពលកំណត់» មួយ។ «ពលកំណត់»
នៃក្នុងខទីមុកប្រាំពីរ គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ ហើយ
«ពលកំណត់» នៃក្នុងខទីមុកប្រាំបួន គឺជាការបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ។
ទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ សុទ្ធតែតំណាងឲ្យ «ពលកំណត់» មួយ។

អំណាចកាន់កាប់រូបសម្បត្តិមិនជឿព្រះ
បានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាស្របតាមកល្យានៈឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រទីបី
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 8:9។

ហើយពីមួយក្នុងចំណោមទាំងនោះ មានសុនដៃក្នុងមួយលេខចេញមក
ដែលបានរីកចម្រើនយ៉ាងខ្ពស់ ទៅខាងត្បូង ទៅខាងកើត
ហើយទៅកាន់ស្រុកដំបូងស្ទើរ។ ដានីយ៍លេខ ៨:៩។

ការផុតពីអំណាចបានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាសង្គ្រាមអាក្រក់ទីមួយ
ហើយបន្តតមកដោយការចុះចូលរបស់សុដេខាងត្បូង (អស៊ីរុទ្ធ) នៅក្នុងខទី៩
នៃព្រះគម្ពីរ។

ចុងបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រុងរូមមិនជឿជានគរទីបួននៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
គឺប្រាំបួន បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 538
នៃពេលវេលាដែលក្រុងរូមបាបបានឈ្នះឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រទីបីរបស់វា។
រយៈពេលទាំងមូលចំនួនប្រាំបួន ហុកសិបប្រាំបី ឆ្នាំ ចាប់ពីសម័យអាក្រក់ទីមួយ រហូតដល់ឆ្នាំ
538 ចាប់ផ្តើមដោយក្រុងរូមមិនជឿយកល្យានៈឧបសគ្គទីបីរបស់វា
ហើយក្រោយជានគរទីបួននៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយវាបញ្ចប់នៅពេលវេលាដែលក្រុងរូមបាបយកឈ្នះឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រទីបីរបស់វា។

ក្នុងនាមជានគរទីបួននៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
បុរសគុកសាស្ត្រដែលត្រូវបានកំណត់បង្ហាញអំពីរយៈពេល គឺ
រយៈពេលដំបូងនៃពេលវេលាលើកតម្កល់ដំបូង
បន្ទាប់មកដោយរយៈពេលមួយដែលពិពណ៌នាអំពីការផ្តាច់ចុះរបស់រូម។
ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលដំបូងនៃការលើកតម្កល់នេះ គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេល
ទាំងមូលដំបូងមិនជឿព្រះបាទគ្រប់គ្រងជានគរទីបួននៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។
រយៈពេលដំបូងនៃការលើកតម្កល់របស់រូម ចាប់ផ្តើម និង
បញ្ចប់ដោយពេលវេលាដែលបានកំណត់មួយ
ហើយវាក៏ចាប់ផ្តើមដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃគរខាងជើង និង
នគរខាងត្បូងផងដែរ។ វាបញ្ចប់ដោយការបង្កើតនៃគរខាងកើតមួយ និង
នគរខាងលិចមួយ។ ការចាប់ផ្តើម និង ការបញ្ចប់ដោយពេលវេលាដែលបានកំណត់មួយ
ហើយការចាប់ផ្តើម និង ការបញ្ចប់នេះ
តំណាងឲ្យការបង្កើតនៃគររបស់អាឡិចសាន់ដ៍។

ពេលវេលាដែលបានកំណត់នៅក្នុងខទីមុកប្រាំពីរ និងខទីមុកប្រាំបួន
តំណាងឲ្យសញ្ញាសម្គាល់ដើម និងសញ្ញាសម្គាល់ចុង
ដែលពិពណ៌នាអំពីរយៈពេលដំបូងគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យភាពខ្ពស់បំផុត។
នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃសម័យស្របតាមអធិបតេយ្យភាពខ្ពស់បំផុត
និងខ្ពស់បំផុតមួយ នៃដានីយ៍លេខ ១១

រយៈពេលសម្រាប់រួមសម័យទំនើបក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យភាពខ្ពស់បំផុត
អស់រយៈពេលស្រីបីពីរខែនៃនីមិត្តភាពសញ្ញា ចាប់ផ្តើមឡើង។
ពេលរលោងលែងកំណត់ទីមួយនៃទីមុខប្រាំពីរ
គឺជាច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយពេលរលោងលែងកំណត់ទីពីរ
តំណាងឲ្យពេលវេលាជាតិសាសន៍ចុងក្រោយនៃជីវិត ផ្ទុះតាមគំរូរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
និងអនុវត្តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យចុងក្រោយ ហើយដោយការផ្ទុះដូចនេះ
វាបញ្ចប់ការអនុវត្តទូទាំងពិភពលោកនៃបុរេប្រវត្តិ។

សញ្ញាសម្គាល់ពុទ្ធិសាសនាទាំងពីរនេះ គឺជាច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
រហូតដល់ការអនុវត្តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យទូទាំងពិភពលោក
ហើយច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យទាំងពីរនេះ គឺជាពេលវេលាដែលកំណត់ទុកទាំងពីរ
នៃក្នុងខែទីមុខប្រាំពីរ និងខែទីមុខប្រាំបួន។
ពេលរលោងលែងកំណត់ទុកដំបូងនៃក្នុងខែទីមុខប្រាំពីរ
ក៏គួរមានតំណាងជាគំរូទុកជាមុនដោយច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យរបស់កុងស្តង់ទីននៃឆ្នាំ 321
ផងដែរ ហើយច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យរបស់សម្តេចប៉ាបនៃក្រុមប្រឹក្សា Orleans ក្នុងឆ្នាំ
538 តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យទូទាំងពិភពលោក។

នៃក្នុងបរិបទនៃទីដប់បីដល់ខែដប់បួន សង្គ្រាមប៉ានីអ៊ុ
គឺជាបុរេគតិសាស្ត្រនៃនាមុខច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃទីដប់បួនមួយ។
នៃក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនេះ ការជួបគ្នារបស់ស្តេចទាំងពីរ
ដល់កុហកគ្មានទេវិញទៅមក គួរមានបំពេញ។ ខែដប់បីដល់ខែដប់បួន
ជាផ្ទុះក៏មួយនៃបុរេគតិសាស្ត្រនៃគួរមានតំណាងនៃក្នុងខែដប់ដល់ខែដប់បួនមួយ។
ខាងនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណសង្គ្រាមស៊ីវិលនៃទីបួននៃក្នុងខែដប់
សង្គ្រាមវាហ្វៀននៃក្នុងខែដប់មួយ
និងផលវិបាកបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមនេះនៃក្នុងខែដប់ពីរ។ ខែដប់បីដល់ខែដប់បួន
តំណាងឲ្យបុរេគតិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 200 មុន គ.ស. នៃពេលវេលាសង្គ្រាមប៉ានីអ៊ុគួរមានបំពេញ
ហើយនៃពេលវេលាប៉ានីអ៊ុ ដល់គួរមានតំណាងថាជាពួកចោរលួចនៃប្រជាជនរបស់អ្នក
ចូលមកក្នុងនិទានទំនាយ។

ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ៤០ កំណត់អត្តសញ្ញាណការរំលាយរបស់សហភាពស្ទៀតក្នុងឆ្នាំ
១៩៨៩ ហើយខ ១៦ កំណត់អត្តសញ្ញាណច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។
ការជួបគ្នារវាងស្តេចពីរអង្គ ដល់និយាយកុហកគ្មានទេវិញទៅមក
មុនពេលរលោងលែងកំណត់មកដល់ ដល់ជាសង្គ្រាមអាក្រក់ទីបួន នេះ
កើតឡើងនៃក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃខែ ៤០
ដល់ដើរតាមពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩
ហើយបញ្ចប់នៃគ្រងច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ខ ២៧
ជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃខែ ៤០
ដល់កើតឡើងបន្ទាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨៩ ប៉ុន្តែមុនច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។ "ការជួបគ្នា"
នៃក្នុងខ ២៧ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ
មុនការផ្តល់អំណាចដល់រដ្ឋនៃពេលវេលាច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។ មានសញ្ញាសម្គាល់ជាច្រើនដល់
លំដាប់ដល់ការផ្តល់អំណាចដល់អំណាចសម្តេចប៉ាបនៃឆ្នាំ ៥៣៨
ហើយសញ្ញាសម្គាល់ទាំងនេះក៏កើតឡើងមុនពេលរលោងលែងកំណត់ផងដែរ។
មួយក្នុងចំណោមសញ្ញាសម្គាល់ទំនាយទាំងនេះគឺ ព្រះរាជក្រឹត្យរបស់យុស្តីនាន

ក្នុងឆ្នាំ ៥៣៣ ដល់ឆ្នាំ ៣០ អំពីការមាន
“ការយល់ព្រមជាមួយនឹងពួកអ្នកដល់បោះបង់ចោលសេចក្តីសញ្ញា”។

សញ្ញាសម្គាល់ដទៃទៀតនៃការកាន់កាប់កំណត់នៃក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់រដ្ឋមហា
នរិយម គឺឆ្នាំ 330 ដល់ពេលនោះរដ្ឋមហាបុរេវត្តិសាស្ត្រមានបោះទម្រង់
ហើយក្នុងពេលដំណាលគ្នាគ្មានបុគ្គល «អាសនៈ» ទៅឲ្យអំណាចហាងផងដែរ។
នៃឆ្នាំ 496 ក្នុងវិស័យបុរេវត្តិសាស្ត្រ «អំណាច» របស់គាត់ទៅឲ្យសាសនាចក្រហាង។
ក្នុងការសម្រេចបញ្ជូន Daniel 7 រដ្ឋមហាបុរេវត្តិសាស្ត្រដក «សុនដៃបី» ចេញសម្រាប់ហាង
ដោយសុនដៃចុងក្រោយគឺការដកអូសត្រូវបានចេញពីទីក្រុងរដ្ឋនៃឆ្នាំ 538។ នៃឆ្នាំ
508 សាសនាមហាបុរេវត្តិសាស្ត្របានដាក់មួយឡើងវិញជាសាសនាសម្រាប់ច្បាប់នៃអំណាចក្រ
ហើយត្រូវបានជំនួសដោយសាសនាកាតូលិក។ ឆ្នាំ 538
តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចក្រខ្មែរសិបបួន ហើយឆ្នាំ 496 តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1989
នៃពេលវេលា Reagan ដូចជាក្នុងវិស័យ បានឧទ្ទិសអំណាចរបស់ខ្លួនដល់សម្តេចហាងប្រឹក្សា
ឆ្នាំ 330 កំណត់សម្គាល់អំពីច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចក្រ
ពីព្រោះនៃទីនោះហើយដល់អំណាចហាងវិស័យត្រូវបានដកកាន់អាសនៈនៃអំណាចវិញ។

នេះបញ្ជាក់ថា ទាំង 538 និង 330 សុទ្ធតែតំណាងឲ្យពេលវេលាដល់ឆ្នាំកំណត់ទុក
គឺខ្មែរដំបូងមួយ និងខ្មែរសិបបួន។ 496 តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1989 ដល់ឆ្នាំបញ្ចប់
និងខ្មែរសិបបួន ក្នុងដានីយ៍លើ 11 និងអសោយ 8:8។ 508
បញ្ជាក់អំពីពេលវេលាសាសនាផ្សេងៗរបស់អំណាចក្រត្រូវបានដាក់មួយឡើងវិញ
ដើម្បីជំនួសដោយសាសនាកាតូលិក។ ចាប់ផ្តើមពីក្នុងវិស័យ ក្នុងឆ្នាំ 496 រហូតដល់ 508
ការដកចេញ និងការជំនួសជាបន្តបន្ទាប់នៃសាសនាសម្រាប់ច្បាប់របស់អំណាចក្រត្រូវបានបង្ក
ហេតុឲ្យយើងឃើញ។ ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រដែលចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 330
ការរលាយសាសនាបន្តបន្ទាប់នៃរដ្ឋខាងលិច ត្រូវបានតំណាងដោយគូរទាំងបួនដំបូង
ដូចនេះហើយបញ្ជាក់អំពីការបំផ្លាញបំផ្លាញជាបន្តបន្ទាប់
ដល់ចាប់ផ្តើមនៃច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចក្រ ក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។

ការដួលរលំជាបន្តបន្ទាប់របស់រដ្ឋមហាបុរេវត្តិសាស្ត្រ
ក្រោយពីច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចក្ររបស់ក្នុងស្រុកនៃឆ្នាំ 321
បង្ហាញពីការដួលរលំរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
ក្នុងនាមជានគរទីបួនមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដល់ឆ្នាំនៃមកដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចក្រ។ បន្ទាប់មក ការវិនិច្ឆ័យដោយគូរទាំងបួន
ត្រូវបាននាំមកលើសហរដ្ឋអាមេរិក ដូចដល់ ស៊ីស៊ីវិល វ៉ាយក បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ
នៃពេលវេលាថ្មីនៃថា «ការក្របត់សាសនានៃថ្មីនៃថាគឺ
នឹងត្រូវបានតាមមកដោយការវិនាសជាតិក្នុងថ្មីនៃថាគឺ»។ អសេគោល
បន្តថ្មីនៃសាក្សីអំពីទណ្ឌឧកម្មបួនបុរាណ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំមុននេះទៀតថា៖ កូនមនុស្សសម្លឹង
កាលណាស្រុកមួយបុរេវត្តិសាស្ត្រអំពីហេតុផលនឹងយើង ដោយរំលងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
នោះយើងនឹងលាតដៃយើងទៅលើស្រុកនោះ ហើយបំបាក់ដំបូងនៃបឹងរបស់វា
ហើយផ្សេងទៀតក្នុងសម័យវិញ ហើយកាត់ផ្តាច់ទាំងមនុស្សទាំងស្រុងចេញពីវា។
ទោះបីមានមនុស្សទាំងបីនេះ គឺនូអេ ដានីយ៍លើ និងយ៉ូប នៃក្នុងវាក៏ដោយ
ពួកគេនឹងសងគ្រោះបានតែព្រលឹងរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ
ដោយសារសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

ហើយនឹងបណ្តាលឲ្យសត្វសាហាវដ៏គួរសុញ្ញប់សុញ្ញងឆ្ងល់កាត់ស្រុកនោះ
 ហើយវាបំផ្លាញស្រុកនោះ ដល់ថ្នាក់វាបំផ្លាញជាទីស្នាក់ផ្សេង
 គឺមានអ្នកណាអាចឆ្ងល់កាត់បាន ដោយព្រោះសត្វទាំងនោះ
 ទោះបីមនុស្សទាំងបីនេះនៅក្នុងរាងកាយ ដូចជាយើងមានព្រះជន្មរស់នៅ
 នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 ពួកគេនឹងមិនសង្កេតឃើញនូវទាំងកូនបុរសទាំងកូនស្រីឡើយ
 គឺពួកគេប៉ុណ្ណោះដែលនឹងគ្រូរបានសង្កេតឃើញ
 តែស្រុកនោះនឹងបំផ្លាញជាទីស្នាក់ផ្សេង។ ឬហើយនឹងនាំមកលើស្រុកនោះ ហើយថា
 "ដាវអើយ ចូរឆ្ងល់កាត់ស្រុកនោះទៅ"
 ដូចនេះយើងកាត់ផ្តាច់ទាំងមនុស្សទាំងសត្វចង្រៃពីរ
 ទោះបីមានមនុស្សទាំងបីនេះនៅក្នុងរាងកាយ ដូចជាយើងមានព្រះជន្មរស់នៅ
 នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 ពួកគេនឹងមិនសង្កេតឃើញនូវទាំងកូនបុរសទាំងកូនស្រីឡើយ
 គឺមានតែពួកគេប៉ុណ្ណោះដែលនឹងគ្រូរបានសង្កេតឃើញ
 ឬហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយដ៏រីកចម្រើនក្នុងក្រុងស្រុកនោះ
 ហើយចាក់បង្កឲ្យសេចក្តីភ័យរលំរបស់យើងមកលើក្នុងឈាម
 ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ទាំងមនុស្សទាំងសត្វចង្រៃពីរ ទោះបីនូវអ្នក ដានីយ៍លែ និងយ៉ូប
 នៅក្នុងរាងកាយ ដូចជាយើងមានព្រះជន្មរស់នៅ
 នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 ពួកគេនឹងមិនសង្កេតឃើញនូវទាំងកូនបុរសឬកូនស្រីឡើយ
 គឺនឹងសង្កេតឃើញនូវព្រះលីងរបស់ខ្មួលប៉ុណ្ណោះ
 ដោយសារសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្មួល។
 ដូចព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ ចុះកាន់តែយ៉ាងណាទៅទៀត កាល
 ណាយើងផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីជំនុំជម្រះដ៏ធ្ងន់ធ្ងរទាំងបួនរបស់យើងមកលើក្នុងយូសាឡឹម
 ម គឺដាវ ទុក្ខកុស សត្វសាហាវដ៏គួរសុញ្ញប់សុញ្ញង និងដ៏រីកចម្រើនក្នុង
 ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ទាំងមនុស្សទាំងសត្វចង្រៃពីរ? ប៉ុន្តែមែលចុះ
 នៅក្នុងរាងកាយនឹងមានសំណល់មួយនៅសល់ ដែលនឹងគ្រូរនាំចង្រៃមក
 ទាំងកូនបុរសទាំងកូនស្រី។ មែលចុះ ពួកគេនឹងចង្រៃមករកអ្នករាល់គ្នា
 ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងយំឮផ្សព្វផ្សាយបុរេព្រឹត្តិ និងការបុរេព្រឹត្តិរបស់ពួកគេ នោះអ្នករា
 ល់គ្នានឹងបានទទួលការកម្មសាន្តភូមិក្នុងអំពីអាក្រក់ដែលយើងបាននាំមកលើក្នុងយូ
 សាឡឹម គឺអំពីគ្រប់ទាំងអ្វីដែលយើងបាននាំមកលើក។
 ហើយពួកគេនឹងកម្មសាន្តភូមិក្នុងអ្នករាល់គ្នា
 កាលណាអ្នករាល់គ្នាយំឮផ្សព្វផ្សាយបុរេព្រឹត្តិ និងការបុរេព្រឹត្តិរបស់ពួកគេ
 នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា គ្រប់ទាំងអ្វីដែលយើងបានផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងរា
 មិនមែនផ្សព្វផ្សាយឥតហេតុផលឡើយ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 អសេគោល 14:12-23។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។